

«προδραμών»

Μια απλή κίνηση. Νοηματισμένη κατά πάντα. Και πολυσήμαντη.

Δείχνει τις αναζητήσεις του ανθρώπου εκείνου. Την αηδία των πικρών του βίου του στιγμών. Την βαθύτατη αναζήτηση και ανησυχία του.

Έχει συνειδητοποιήσει την αδυναμία του. Τούτη προσπαθεί να μετατρέψει σε πορεία μιας νέας αναζήτησης. Μιας αναζήτησης ζωής, τώρα. Της φτωχής ανθρώπινης φύσης του.

Είναι σαφής η πρόθεση του. Έχει ακούσει, φαίνεται, για τον Χριστό. Προχωρεί λοιπόν από το, ως τώρα, σκοτάδι της καθημερινότητάς του. Θέλει να μπει στο λαμπρό του Χριστού το φως.

Εγκαταλείπει τους δρόμους τους παλιούς. Εισέρχεται στην απεραντοσύνη κάποιων νέων. Κι ήταν μονοπάτια γι' αυτόν ξένα. Δεν τα είχε ως τότε πατήσει.

Είναι σαφής η διάθεσή του ν' αφήσει πίσω τα παλιά. Νέες τώρα να ζήσει συγκινήσεις. Με τον Χριστό μαζί.

Σ' ενός νέου κόσμου τα όρια. Ενός ασύνορου κόσμου. Χωρίς απαγορευτικές δικλίδες. Σε πλαίσια ελευθερίας. Αυτής που τόσο είχε ποθήσει πριν. Δεν κατάφερε όμως να βρει την πηγή της.

Τώρα βρίσκει τη βεβαιότητα της ανθρώπινης ζωής. Των σκέψεων τη διαφάνεια.

Στέκεται μπροστά στον Θεό της συγγνώμης. Που δίνει στον καθένα τη μετάσταση. Τη μετακίνηση δηλαδή από της αμαρτίας τη νύχτα, στου αγώνα του καλού την ημέρα.

Αισθάνεται, ότι βρίσκεται μπροστά στη στιγμή τη μεγάλη. Αυτή της κρίσης των αμαρτημάτων του. Των τόσων παραλείψεων. Αλλά και μιας διαρκούς παρανομίας.

Αναγνωρίζει, έστω και υποσυνείδητα, τον λόγο της δημιουργίας του. Το δικαίωμα να στέκει μπροστά στον Δημιουργό του.

Βρίσκεται μπροστά σε Εκείνον που διατηρεί τα πάντα στην ύπαρξη.

Το νόημα της ζωής του αναζητεί. Και επιδιώκει. Και προς τα κει στοχεύει. Αισθάνεται τη βαθύτατη ευτυχία να πλησιάζει. Ένας αγιασμός ζωής. Όχι για όσα έζησε ως τότε. Μα για όσα μπορεί τώρα να ζήσει.

Δυναμική καθ' όλα η είσοδός του στις βαθυτάτης σφαίρας την ευτυχία. Δεν του είπε κανείς ότι όλα θα είναι ρόδινα. Κάθε άλλο.

Θ' αγωνιστεί για τη ζωή του. Την επιβίωσή του. Την πνευματική του παρουσία.

Δεν θα είναι όμως σε βάρος της ψυχής του.

Δεν θα βασανίζει τους άλλους.

Θα αγωνίζεται, για να ζήσει.

Και οι χαρές δεν θα λείψουν.

Και οι στιγμές οι ευχάριστες. Οι όμορφες στιγμές.

Δεν θα ζει όμως τώρα υπό το άγχος και την ανησυχία της αποφυγής του θανάτου. Ενός θανάτου από χέρι δολοφονικό. Αδικημένου χέρι.

Ένα, πάντως, το κυριότερο. Θα κοιμάται ήσυχος. Χωρίς τύψεις, και ερινύες, και τα φαντάσματά τους.

Υπάρχει καλύτερος ύπνος;

Παράδειγμα λοιπόν όμορφο. Για όσους θέλουν να γίνουν καλύτεροι βέβαια.

+ ο π. Γ.